

ΚΟΡΙΝΝΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΕΣ
ΛΑΜΠΡΟΣ ΕΝΥΞΗΣ

Συνθροπή ιστησια: 'Εν Ελλάδi φρ. 8. ἐν τῇ ἀλλοδαπῆ φρ. 12.—Ἐκστον φυλ. τιμᾶται λ. 10.—Γραφεῖον Κο-

ριννής, ἐν τῷ τυπ. τῆς Κοριννής.—Ἄλι τὸ περιοδικὸν ἀρχοῦσα: διεπολεῖται πρὸς τὴν ἵκτοτην.

ΕΚΔΟΤΗΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΙΩΤΗΣ

Η ΕΛΛΗΝΙΣ

ΚΑΙ

Ο ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΗΡΦΕΝΑΓΩΓΕΙΩΝ

Συνέκδεια: καὶ τόπος; ίδε σελ. 17.

γ') Ἐργοχειρα.

Ο λόγος ἔρχεται τελευτῶν ἐπὶ τὰ χειροτεχνήματα. Πολλοὶ πρὸς ἐμοῦ εἰπον ὅτι, κύριος σκοπὸς τούτων πρέπει νὰ εἶναι τὸ περὶ τὴν οἰκονομίαν βιωφελὲς καὶ ἡ περὶ τὴν εὐχειρίαν ἀσκησις, ἢ δὲ τῆς φιλοκαλίας διὰ τῆς ἀρμονίας τῶν χρωμάτων, τῆς εὐρυθμίας τοῦ σχήματος καὶ τοῦ ἐντέχνου τῆς παραστάσεως ἀσκησις δέον νὰ γίνηται παρέργως. Πρέπει δῆλον ὅτι τὰ κοράσια, παρ' ἡμῖν τούλαχιστον, νὰ διδάσκωνται α) τὰ στοιχειακὰ χειροτεχνήματα, οἷα τὰ ἀπλᾶ εἴδη τῆς ῥαφῆς, τοῦ πλέγματος, τῆς συμπλοκῆς, καὶ β) τὰ οἰκονομικά, ἦτοι τὴν κοπὴν καὶ τὴν ῥαφὴν χρησίμων ἐνδυμάτων, τὸ πλέγμα τῶν τε τριψινών, τὸ ἐμβάλλωμα τῶν τετρυπημένων καὶ τὸ διάρραμμα τῶν ἐσχισμένων· τὰ δὲ κυρίως καλλιτεχνικά, ἦτοι δσα δὲν σκοπεύουσιν εἰς θεραπείαν οἰκιακῆς τινος ἀνάγκης ἀλλὰ μᾶλλον εἰς καλλίτεχνον τινα παράστασιν, νὰ διδάσκωμεν ἀπαξ μόνον τῆς ἑδομάδος, δσον θὰ ἥρκει, νομίζω, δπως ἀναπτύξωμεν παρὰ τοὺς κορασίους τὴν αἰσθησιν τοῦ καλοῦ. Ἀλλ' ὅμως τὶ συμβαίνει παρ' ἡμῖν; Τὰ οἰκονομικὰ χειροτεχνήματα, περὶ ἀ ὡς χρησιμώτατα πάντων δέον νὰ καταβάλληται σύντονος μέριμνα, ἀκριβῶς ταῦτα ἀμελοῦνται κατὰ δυσχίλιαν ὑπὲρ τὸ δέον, ἥ μᾶλλον περιφρονοῦνται ὑπὸ τῶν ἡμετέρων διδάσκαλῶν, καὶ ἀν μοὶ ἐπετρέπετε θὰ ἔλεγον, περιφρονοῦνται δι' δῆλης τῆς δυνάμεως τῆς κουφονίας αὐτῶν. Πᾶσα δὲ προσοχὴ καὶ ἐπιμέλεια ἐκ τούναντίου στρέφεται κατ' ἔξοχήν περὶ τὰ καλλιτεχνικά, ἦτοι περὶ τὴν πλοκὴν καὶ τὸ κέντημα, λ. χ... γωνιῶν πρὸς καλλωπισμὸν πολυτελῶν ἐπιτραπεζίων, περιβολῶν καὶ παραπετασμάτων, πολυδαπάνων θηκῶν, φιγιοδοχείων, γράμματοφυλακείων, ἥ τὰ λεγόμενα Ἐρετικά, τῶν Γοβιλλών, γριβολιτέ, γκιουπούρι κλπ., ὡν οὐδόλως ἔκει ἐννοεῖται ἥ γρῆσις. Αἱ ἡμέτεραι διδάσκαλοι ἐντελῶς ἀμαθεῖς περὶ τὰ οἰκονομικὰ χειροτεχνήματα, ἐπιθυμοῦσαι δὲ νὰ δώσωσι δείγματα τῆς περὶ τὰ ἀντικείμενα ἔκεινα τῆς πολυτελείας δεξιότητος αὐτῶν, παντάπασι δὲν ἔννοοῦσι νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰ ἔκει ἀπλοῖκα |

ἥθη καὶ τὴν λιτότητα τοῦ ἐσωτερικοῦ διακόσμου τῶν οἰκιῶν, ὑπακούουσαι εἰς ῥήτην θέλησιν τῶν γονέων, παραπονουμένων ὅτι αἱ θυγατέρες τῶν κατατρίβουσι τὸν τολύτιμον χρόνον τῶν εἰς χειροτεχνήματα ἐντελῶς μὲν ἄχρηστα αὐτοῖς, σπουδαίως δὲ καὶ ἀσκόπως φλεβοτομοῦντα τὸ βαλάντιόν των. Εἶναι περιττὸν νὰ προσθέσω ὅτι οἱ γονεῖς αὐτῶν πολλαχοῦ μὴ εὑρίσκοντες ἐν τῇ ἀγορᾷ τοῦ τόπου τὸ ἀπαιτούμενον ὑλικὸν πρὸς κατασκευὴν τοῦ ὑπὸ τῆς διδασκάλου ἐπιβληθέντος αὐτοῖς ἐργοχείρου, ἀναγκάζονται ἐνίστε νὰ προμηθεύωνται τούτο διὰ πολλοῦ χόπου ἐξ Ἀθηνῶν ἥ Κωνσταντινουπόλεως, Λονδίνου ἥ Καλκούτης. Συνέβη μοι, Κυούχ, νὰ ἐρωτήσω τινὰς τῶν πεφυσιωμένων τούτων διδασκάλων διατί ἀρνοῦνται νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς ἐπιθυμίας τῶν γονέων, καὶ ἀντὶ νὰ δύολογήσωσι τὴν ἀμαθίαν τῶν, ἦτις δικαίως δὲν πρέπει νὰ ἐπιβαρύνῃ αὐτὰς ἀλλὰ τὸ Ἀρσάκειον, ἐν ᾧ περὶ ταῦτα κατ' ἔξοχὴν ἡ συντήθησαν, ἥκουσα μετά τίνος βλακωδούς ἀλαζονείας νὰ μοι ἀπαντήσωσιν ὅτι αἱ ἐργασίαι αὐταῖς, ἃς οἱ γονεῖς ζητοῦσιν, «εἶται πρόστυχας καὶ δὲν τὶς κάμιρουν αἱ διδάσκαλοι ἀλλ' αἱ μοδίσταις».

Δ'

Δύο λέξεις ἔτι δὲν θὰ ἥσχω περιτταὶ διὰ τὸν ἐπίλογον τῆς παρούσης μου. Μετὰ τὰ εἰρημένα δὲν νομίζω, ἀγαπητή μου κυρίᾳ, ὅτι θὰ ἥτο ἀρκετὸν νὰ λέγωμεν μόνον ὅτι ἔχομεν παρθεναγωγεῖα, δπως εἰμεθα σεβαστοὶ καὶ ἀξιέπαινοι ἀπέναντι τοῦ κόσμου. Τὰ εὐγενῆ ταῦτα καθιδρύματα τότε μόνον δύνανται καὶ νὰ εἶναι πράγματι παρθεναγωγεῖα, ὅταν ἐπιτυγχάνωσι νάποδίδωσιν εἰς τὴν κοινωνίαν τοὺς προσδοκωμένους καρπούς. Ἀλλως μάτην δαπανῶνται τοσαῦτα ὑπέρογκα ποσὶ πρὸς συντήρησιν αὐτῶν. Καίτοι δὲ δὲν πρόκειται ἐνταῦθι κυρίως περὶ τοῦ Ἀρσακείου, οὐχ ἥττον δὲν θὰ παρασιωπήσω ὅτι οἱ ἔχοντες ἀμέσως ἥ ἐμμέσως συμφέρον νὰ παραστήσωσιν ἀγαθὴν τὴν ὑπόληψιν τοῦ καταστήματος τούτου ἥ οἱ ἀποδιέποντες εἰς τὴν ἐξωτερικὴν λάρψιν τῶν καρπῶν αἵτοι τὸ φύλετον ὅτι ἔχουσι πολὺ δίκαιοιν θεωρήσεων σύντομον ἐπὶ ταῖς διορθώσεσι, μεθ' ὧν εὐγενεῖς τινες σιλελλανες, οἵος ο Γλάραστων, δι βυρνούφ καὶ ἀλλοι, ἥθελησαν νὰ λακήσωσι περὶ αὐτοῦ· οὐδὲ εἶναι ἀνάγκη, νομίζω, νὰ δράττωσι ταῦτας μετὰ τοσαῦτης προθυμίας καὶ

ΙΑΚΩΒΑΤΙΟΝ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΒΙΒΛΙΟΥΝ
ΜΟΥΣΙΟΝ ΛΕΩΦΟΡΙΟΝ

νάντιτάττωσιν αὐτὰς ἀγερώχ' τις καὶ θριαμβευτικῶς κατὰ τῶν ζητούντων νὰ καταδείξωσι τὰς ἐλλείψεις αὐτοῦ ἐπὶ τῇ χρηστῇ ἐλπίδι τοῦ ἀποδοῦναι εἰς τὸ ἀνώτατον τοῦτο γυναικεῖον καθίδρυμα τοῦ ἐλληνισμοῦ, ἔξ οὖτος ἐλλόγως προσδοκᾶται ὀλοκλήρου τῆς Ἀνατολῆς ἡ ἀνάπλασις, τὴν ἐν τῇ κέκληται εὔγενει σταδιοδρομίᾳ προστίκουσαν θέσιν. Τὸ ἀμέλιστον μετὰ τοσαύτης ἐπιμονῆς καὶ εὐχαριστήσεως πρὸς τὰς ὑποδεικνυμένας ἐλλείψεις τοῦ καταστήματος τούτου θέπληπτίζεν ἡμᾶς ἐντελῶς καὶ περὶ πιθανῆς τινος ἐν τῷ μέλλοντι βελτισσεως αὐτοῦ. Ἐπὶ πᾶσι δὲ δὲν μοι φάνεται διτὶ θάτο ἀκαριος ἢ ἀδινος ὁ λόγος ἀναφερόμενος καὶ ἐπὶ τὰ λοιπὰ παρθεναγωγεῖα τῆς ἐλευθέρας Ἀλλάδος . . .

"Αν ὑμεῖς, Κυρία, δὲν συμφωνεῖτε μὲτὴν γνώμην μου, δὲν δικαιοῦμαι ἄρα γε τότε νὰ ζητήσω νὰ μάθω ἀπὸ ὑμᾶς τι ἔπραξαν τὰ παρθεναγωγεῖα ἀπὸ τῆς συστάσεως των ἄρχων σῆμαρον; Δεῖξατε, ποῦ εύρισκετε ὑμεῖς, ποῦ βλέπετε τὴν ποθουμένην ἔκεινην μητέρα, ήν κατώρθωσαν νὰ μορφώσωται ταῦτα μετὰ τοσαύτας ὑπὲρ αὐτῶν γενομένας δαπάνας; ή τίς εἴργυαται διτὶ δύναται νάναλάθη εὐθαρσῶς τὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων της, ὅπως χορηγήσῃ εἰς τὴν πατρίδα μας τοὺς ζητουμένους τούτους χρηστοὺς καὶ ἀνδρείους πολίτας; Ἐννοῶ ἐντίμους τινὲς ἔξαιρεσις, ἀς ὅμως πρέπει νὰ ὑμολογήσωμεν διτὶ δρεῖλομεν εἰς τὴν ἔπιμεμελημένην ἀγωγήν, ήν ἔδωκε ταῦτας μᾶλλον ὁ οἶκος ἢ τὸ παρθεναγωγεῖον. Ἐφ' ὅσον δὲ περὶ τούτου δὲν θὰ μὲ πείσητε, θὰ μοι ἐπιτρέψητε νὰ πιστεύω ἀδιστάκτως, διτὶ ἐν γένει πάντα τὰ παιδευτήρια ταῦτα τῶν θυγατέρων ἡμῶν ἀπέτυχον, καὶ ἀπέτυχον οἰκτρῶς τοῦ σκοποῦ των παρ' ἡμῖν. Ἀν ὑμεῖς δὲν μοι τὸ ἐπιτρέψητε, θὰ λίθω αὐτὸς τότε τὸ δικαιώματα νὰ ἐκφέρσω τὴν ἐδραίαν πεποίθησίν μου, διτὶ ἀν ἡ Ἑλληνὶς πρέπει νὰ εἴναι τοιαύτη, οἷαν εἴπον διτὶ πρέπει νὰ ἐνισθῶμεν, ἀν ὁ προορισμὸς τῶν παρθεναγωγείων ἀνάγκη νὰ εἴναι τοιοῦτος, οἷον ἀνωτέρω διετύπωσα, βεβαίως ταῦτα, καὶ πρῶτον πάντων τὸ Ἀρσάκειον, ἀντὶ τοῦ εἴναι εὐεργετικὸν διὰ τὸ ἡμέτερον ἔθνος, συνετέλεσαν ἔξ ἐναντίας ἀσφαλῶς εἰς τὴν διαφθορὰν τῶν ἀπλῶν καὶ χρηστῶν ἥθων τῆς Ἑλληνίδος, διτὶ αὐτῆς δὲκαὶ τοῦ ἔθνικοῦ ἡμῶν γαρακτῆρος καθόλου...
Μετὰ βαθέος ψυχικοῦ ἀλγούς, Κυρία, πᾶς δεξιότητος παρατηρήσεως δύναται νὰ προΐδῃ διτὶ λίαν προσεχῶς βαρεῖσαι, ἵσως καὶ διὰ παντὸς ἀνεπανόρθωτοι, ἀναμένουσι τὸν ἐλληνισμὸν συμφοραῖ. Τὸ ἀπὸ τοῦ Λίμου ἔπιφερόμενον σφοδρὸν τοῦ Βορρᾶ πνεῦμα εἴναι λίαν ἐπίφερον. Τὴν δὲ Ἀλλάδα, τὴν νεαράν καὶ ἀγνήν ταύτην κόρην τοῦ 21, ήν τοσούτῳ ἔνδοξον, αἰδήμονα καὶ ὥραιαν παρέδωκαν ἡμῖν οἱ πατέρες, κατέστησαν σῆμερον οἱ παρ' ὅξιαν καὶ ἀνυνειδήτως ἀναλαβόντες τὴν διαπαιδαγώγησιν αὐτῆς, ἐταίραν ἀναιδῆ, μεταπηδῶσαν ἀσέμνως ἀπὸ ἀγκάλης εἰς ἀγκάλην τῶν φαύλων προαγωγῶν αὐ-

οὐ μέτερος
X. ΚΑΡΜΙΤΣΗΣ

ΥΓΙΕΙΝΗ ΕΝ ΘΕΡΕΙ
Facilius est morbos praecavere quam eos curare. HOFFMAN.

Τὰ αἵτια τῶν μεταβολῶν τῆς θερμοκρασίας τόπου τινὸς εἴναι πλεῖστα, ὃν οὐχὶ δλίγα ἵσως ἀγγωστα ἔτι εἰς ἡμᾶς ὑπάρχουσι. Γινώσκομεν δὲ μετὰ θετικότητος μονοῦ τὰ ἔξι.

* ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ. Ἔν ἀριθ. 4. σ. ἀ. στήλ. β' στίχ. 22 ἀντὶ: τὸν γυναικαῖον ἔντος . . . γραπτέον: τὸν γυναικαῖον μαζῆ καὶ δούλην ἔντος . . . σελ. β' στήλ. ἀ. στίχ. 40 ἀντὶ: Ἐνιακοῦ . . . γραπτὲς . . . στίχ. 10—17 γραπτέον: Πολέος δὲ τοὺς ἀποδεγμένους τὴν πνευματικὴν μειονεξίαν τῆς γυναικῆς ὅστι ἀντιτέτουσι. . . . Ἐν ἀριθ. 2 σελ. ἀ. στίχ. 14 ἀντὶ: ἐνασκούσει . . . γραπτέον: ἐνασκούσει . . . στίχ. 17 ἀντὶ: τὸν ἀντιπροσώπων τοῦ ἐν Βερολίνῳ συνεδρίου . . . γρ. τὸν Εύρωπαϊκὸν Δυνάμεων.—Ἐν ἀριθ. 3 σελ. β', στήλ. β' στίχ. 42 ἀντὶ: ἀποστηθίζουσαι . . . γρ. ἀποστηθίζονται.

α') "Οτι πρώτη αἵτια τοῦ ψύχους ἐν χειμῶνι καὶ τοῦ καύσωνος ἐν θέρει εἴναι ἡ κατὰ τὸ μᾶλλον ἡ τοτὸν μεγάλην πλαγιότης, μεθ' ἣς αἱ ἡλιακαὶ ἀκτῖνες πίπτουσιν εἰς τινὰ τόπον, ἀναλόγως τοῦ γεωγραφικοῦ αὐτοῦ πλάτους. Τόποι τουτέστι μᾶλλον ἀφιστάμενοι τοῦ Ἰσημερινοῦ, οἷον ἡ Αὔστρια, ἡ Πρωστία καὶ ἐν γένει ἡ Εύρωπη, εἴναι καὶ μᾶλλον ψυχοί, ἡττον δὲ τούτου ἀφιστάμενοι, ως ἡ Ἑλλάς ἢ ἡ Ἰταλία καὶ ἐν γένει ἡ Ἀφρική, εἴναι καὶ ἡ τοτὸν ψυχοί.

β') "Οτι ἡ θερμοκρασία ὑψοῦται ἡ μειοῦται ἐπὶ τῆς κατὰ λόγον τοῦ ψύχους αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, ἡτοι τῆς ἑστίας τῆς ἀντανακλάσεως τοῦ θερμογόνου. Τόποι δηλαδὴ καθ' ὅσον πλειότερον ὑψοῦνται ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, κατὰ τοσοῦτον εἴναι ψυχρότεροι, καθ' ὅσον δὲ μειοῦνται κατὰ τοσοῦτον εἴναι θερμότεροι.

γ') "Οτι ἡ γειτνίασις προσέτι τῆς θαλάσσης ἡ μεγάλων ὑδάτων ἐνεκ τῆς γινομένης ἔξατμίσεως μετριάζει τὴν θερμοκρασίαν τοῦ τόπου. Ο Πειραιεὺς ἐπὶ παραδείγματι ἡ τὸ Φάληρον καὶ αἱ Ἀθῆναι καθιστῶσιν ἀμέσως καταφανεστάτην τὴν περίπτωσιν ταύτην.

δ') "Οτι ἡ ποιότης τοῦ ἐδάφους συντελεῖ ώσαύτων εἰς τὴν ψύχωσιν ἡ μείωσιν τῆς θερμοκρασίας. Ἐδαφος λ. χ. γυμνὸν φυτῶν, τιτανῶδες καὶ μάλιστα ἀμμῶδες, ἔχον τὴν ἰδιότητα τοῦ θερμαίνεσθαι ἴσχυρότερον, πρὸς τούτῳ δὲ πάντη ἀνεπίδεκτον ὑπάρχον ἔξατμίσεως, αὐξάνει τὴν θερμοκρασίαν τοῦ τόπου. Τοιοῦτο τὸ ἔδαφος τῶν ἐρήμων τῆς Ἀφρικῆς. Ἀπ' ἐναντίας δὲ ἔδαφος καλλιεργημένον καὶ ἐπιδεικνύον πλουσίαν βλάστησιν, μάλιστα δὲ κεκαλυμμένον ὑπὸ δασῶν, εἴναι πάντοτε ψυχρότερον τοῦ ἐστερημένου τούτων, καθ' ὅσον διὰ τὰς φυτικὰς ζωῆς, ικανοῦ καταναλισκομένου ποσοῦ θερμότητος, αἱ ἡλιακαὶ ἀκτῖνες δὲν ἐξικνοῦνται ἀφορητὴ συρροοῦς ὑγρῶν ἐν αὐτῇ, προκαλεῖ διαφόρους λίαν δέθονον καὶ ἐκνευρίζει κατὰ συνέπειαν τὸν δργανισμόν.

Δικλούντες δὲ περὶ τῆς θερμότητος, δυνάμεθα ἀρά γε νὰ παραλίπωμεν τὴν ἐπιρρόην, ἡν ἔξασκετ ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου δργανισμοῦ τὸ ἡλιακὸν φῶς, ἡ μεγάλη αὐτὴ φυσικὴ πηγὴ τοῦ θερμογόνου; Τὸ ἡλιακὸν φῶς ἔχει ἐνέογειαν διεγερτικὴν ἐπὶ τοῦ δέρματος, εἴναι δὲ ἔδαφος καλλιεργημένον καὶ ἐπιδεικνύον πλουσίαν βλάστησιν, μάλιστα δὲ κεκαλυμμένον ὑπὸ δασῶν, εἴναι πάντοτε ψυχρότερον τοῦ ἐστερημένου τούτων, καθ' ὅσον διὰ τὰς φυτικὰς ζωῆς, ικανοῦ καταναλισκομένου ποσοῦ θερμότητος, αἱ ἡλιακαὶ ἀκτῖνες δὲν ἐξικνοῦνται ἀφορητὴ συρροοῦς ὑγρῶν ἐν αὐτῇ, προκαλεῖ διαφόρους λίαν δέθονον καὶ ἐκνευρίζει κατὰ συνέπειαν τὸν δργανισμόν.

Ε) "Οτι οὐχ ἡτον ποικίλουσι τὴν θερμοκρασίαν τοῦ τόπου οἱ ἐν τούτῳ ἐπικρατοῦντες ἄνεμοι κατὰ τὴν φύσιν τῶν χωρῶν, ἀς οὗτοι διεργόμενοι ἐπιπνέουσιν. Ἐπομένως χωραὶ ἐκτεθεμέναι εἰς τὰς προσβολὰς ψυχρῶν ἀνέμων εἴναι, ὡς εἰκός, ψυχρότεραι ἐκείνων, ἀς προφυλάττουσιν ἀπ' αὐτῶν παρακείμενα δρηπούσια τὴν θερμότητον. "Οπως δὲ φυτὸν ἐστερημένον φωτὸς ὅρη προφυλάττουσιν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ. Τοιοῦτο τὸ ἔδαφος τῆς Νιγρητίας.

"Η θερμότης εἴναι ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἀρχῆς, ὡς τὸ ψύχος εἴναι ὁ ἐπίφερος πολέμιος αὐτῆς. Ἐν τούτοις θερμοκρασία λίαν υψωμένη παράγει ἀποτελέσματα γαλεπά εἰς τοὺς μὴ εἰθισμένους εἰς αὐτό. "Ανω τῶν 13 βαθμῶν ὁ ἀήρ δύναται νὰ θεωρηθῇ θερμός. Ἐν τῇ θερμοκρασίᾳ δὲ ταύτη δὲν εἴναι πολὺ εύνοικός την ίγειαν, διότι ὑπάρχει μᾶλλον διεσταλμένος, μᾶλλον ἀραιός ἢ δψ ψυχρὸς ἀήρ, καὶ ἡ πίεσις αὐτοῦ δὲν ἀντισταθμίζει τὴν ἐκκρισιν τῶν υγρῶν. 'Αφ' ἐτέρου δὲ δὲν παρέχει εἰς τὴν εἰσπνοὴν καὶ ἐκπνοὴν ποσότητα στοιχείων ζωτικῶν. 'Εντεῦθεν ἐπακολουθεῖ διτὶ αἱ εἰσπνοαι καὶ ἐκπνοοι εἰσερχομένοι πλειότερον ύψουνται διαφέροντας τῆς θαλάσσης, κατὰ τοσοῦτον εἴναι ψυχρότεροι, καθ' ὅσον δὲ μειοῦνται κατὰ τοσοῦτον εἴναι θερμότεροι. "Τὸ δέρμα είναι τὸ δργανισμόν της θερμότητος, ποσοῦ παρατηρήσασιν τὰς λειτουργίας τῶν δέρματος, αὐξάνει τὰς λειτουργίας τῶν βλεννομεμβρανῶν καὶ τῶν δέρματων, καὶ φλεγμαίνει τὰ ἐσωτερικὰ δργανα. "Η δὲ μεταλλαγὴ τοῦ ψύχους εἰς θάλπος είναι μὲν ἀληθῶς ἡτον ἐπικινδυνός, ἴσχυρὰ δόμως θερμότης ἐπιφέρει συμφόρησιν εἰς τὴν δερματικὴν ἐπιφάνειαν, γίνεται ἀφορητὴ συρροοῦς ὑγρῶν ἐν αὐτῇ, προκαλεῖ διαφόρους λίαν δέθονον καὶ ἐκνευρίζει κατὰ συνέπειαν τὸν δργανισμόν.

Δικλούντες δὲ περὶ τῆς θερμότητος, δυνάμεθα ἀρά γε νὰ παραλίπωμεν τὴν ἐπιρρόην, ἡν ἔξασκετ ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου δργανισμοῦ τὸ ἡλιακὸν φῶς, ἡ μεγάλη αὐτὴ φυσικὴ πηγὴ τοῦ θερμογόνου; Τὸ ἡλιακὸν φῶς ἔχει ἐνέογειαν διεγερτικὴν ἐπὶ τοῦ δέρματος, εἴναι δὲ δέρματος ἀποβάλλει τὸ χρῶμά του, τὴν σύστασιν του καὶ τινας τῶν ἰδιοτήτων αὐτοῦ, οὕτω καὶ ἐπιρρόης τοῦ φωτός, δστις δὲν ἀπολαύει τῆς εὐεργετικῆς ἐνέργειαν ἐφ' ἀπαντα τὰ τὸ δργανισμόν. "Οπως δὲ φυτὸν ἐστερημένον φωτὸς ἀποβάλλει τὸ χρῶμά του, τὴν σύστασιν του καὶ τινας τῶν ἰδιοτήτων αὐτοῦ, οὕτω δὲν ἀπολαύει τῆς εὐεργετικῆς ἐνέργειαν ἐφ' ἀπαντα τὰ τὸ δργανισμόν. "Οπως δὲ φυτὸν ἐστερημένον φωτὸς ἀποβάλλει τὸ χρῶμά του, τὴν σύστασιν του καὶ τινας τῶν ἰδιοτήτων αὐτοῦ, οὕτω δὲν ἀπολαύει τῆς εὐεργετικῆς ἐνέργειαν ἐφ' ἀπαντα τὰ τὸ δργανισμόν.

Μετὰ τὰ δλίγα ταῦτα, τὰ ὄποια ἐκρίναμεν καλόν, χάριν ἰδίως τῶν ωραίων ἀναγνωστριῶν τῆς Κορίνης, νὰ προτάξωμεν περὶ τῶν αἵτιων, ἀτιναδιαφορούσιοι τῆς θερμοκρασίαν τόπου τινός, εξετάσωμεν τὰ προτελέσματα τὰ δυγάμενα νὰ προέλθωσιν ἡσημερινοῖς προσόντος, αἱ περισσότεροι φῶς, ἀτινα συναρμότερα ἀπεργάζονται τὸ τε χρῶμα καὶ τὴν ἡράνην αὐτῶν. Καὶ καθ' ὅσον προχωροῦμεν πρὸς τὰ πολικὰ χώρας, κατὰ τοσοῦτον τῶν ἐκκρισεων καὶ τῆς διαφορήσεως, καὶ τοὺς μᾶλλον ἀληθῶς την θερμοκρασίαν εἴναι δογμῶσαν καὶ διαφέρονται τὰ καλλιχροώνται. Παρατηρητέον δὲ διτὶ καθόλου τὰ καλλιχροώνται τῶν τε φυτῶν καὶ χώρων ἀπό την ποτοφορούσια τὴν θερμοκρασίαν τόπου τινός, εξετάσωμεν τὰ προτελέσματα τὰ δυγάμενα νὰ προέλθωσιν ἡσημερινοῖς προσόντος, αἱ περισσότεροι φῶς, ἀτινα συναρμότερα ἀπεργάζονται τὸ τε χρῶμα καὶ τὴν ἡράνην αὐτῶν. Καὶ καθ' ὅσον προχωροῦμεν πρὸς τὰ πολικὰ χώρας, κατὰ τοσοῦτον τῶν ἐκκρισεων καὶ τῆς διαφορήσεως, καὶ τοὺς μᾶλλον ἀληθῶς την θερμοκρασίαν εἴναι δογμῶσαν καὶ διαφέρονται τὰ καλλιχροώνται.

στασιν.' Αλλὰ καὶ αἱ κατ' αὐτὴν τὴν εὑκρατον ζέωνται πόαι ἐν τῇ πρὸς Ἀνατολὰς Ἰνδικῇ ἀναφέρονται εἰς ὅψος 60-70 ποδῶν, οἱ δὲ κάλαμοι αὐτῶν χρησιμεύουσιν ὡς δοκοί διὰ τὰς στέγας τῶν οἰκιῶν. Οἱ κάτοικοι ἐπ' ἵσης τῶν ἐστερημένων τοῦ ἥλιακοῦ φωτός, ὡς εἰ ἐργάται τῶν μεταλλωρυχείων, οἱ φυλακισμένοι κλπ., οὐ μόνον ὑπόκεινται εἰς τὴν ἀποθολὴν τῆς φυσικῆς χροιᾶς τοῦ προσώπου αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ παρουσιάζουσιν εἰδός τι γενικῆς ἀτονίας· τὸ αἷμά των εἶναι ἡττον εὔχροον, ἡττον συνεστηκός· οἱ λευκοὶ χυμοὶ ἐπικρατοῦσιν ἐν τῷ ὅργανῳ συμβούτῳ. Εἴναι ἐπιρρόεπεῖς εἰς χοιράδας, ὑδρωπικὴν καὶ εἰς ἄλλας ἀσθενείας. Μετὰ ταῦτα δὲ τί νὰ εἴπῃ τις περὶ τῶν ἡμετέρων κυριῶν, αἵτινες ἐκ φόβου μὴ ἐπικαῆ τὸ πρόσωπόν των καὶ ἀλλα μέρον τοῦ σώματος αὐτῶν ἐκτεθειμένα εἰς τὸ φῶς τοῦ ἥλιου, στρεφοῦνται ἔκουσίν της εὐεργετικῆς αὐτοῦ ἐπιδεάσεως; . . .

Θεωρήσωμεν καὶ τοὺς ἀνθρώπους, οἵτινες ἔξι ἐναντίαι εἶναι ἔκτεινειμένοι εἰς τοῦτο τὸ φῶς οἱ γεωργοὶ π.χ. δὲν διακρίνονται ἐκ τῆς ρώμης καὶ τῆς ζωηρᾶς χροιᾶς τοῦ προσώπου των, Συμφέρει ἄρα, δύνας διατηρήσωμεν καλὴν ὑγίειαν, νὰ μὴ ἀποφεύγωμεν τὰ τονικά ἀποτελέσματα τοῦ ἡλιακοῦ φωτός, νὰ μὴ μεταβάλλωμεν δὲ τὴν νύκτα εἰς ἡμέραν, τὴν ἡμέραν εἰς νύκτα, καὶ πρὸ πάντων νὰ μὴ στερῶμεν τῆς ἀγαθοποιοῦ ἐπινεργείας τοῦ φωτός τὰ τέκνα ἡμῶν, παροῖς ἐπικρατεῖ συνήθως τὸ λυμφατικὸν σύστημα. Ἐὰν τὰ παιδία τῶν ἔξιοχῶν ἔχουσι μᾶλλον ζωηρὰν χροιὰν καὶ εἶναι πλέον εὔρωστα ἢ τὰ τῶν πόλεων, δὲν προέρχεται τοῦτο προφανῶς ἐκ τοῦ ὅτι ἀπολαύουσι τῶν ὠφελημάτων ἀτμοσφαιρίας καθαρᾶς, ἀδιαλείπτως ἀνανεούμενης, καὶ τοῦ ἡλιακοῦ φωτός; Τὸ δραστηριώτερον ἄρα μέσον τοῦ καταπολεμεῖν ἐπιτυχῶς τὴν πρὸς τὸν ἁχιτισμὸν καὶ τὴν ἀναιμίαν διάθεσιν εἶναι τὸ ἔκθετεν τὰ τέκνα εἰς τὰς ἀκτίνας τοῦ ἡλίου. «Κάμετε λουτρὰ τοῦ ἡλίου, ἀνακράζει ὁ διδάκτωρ τῆς ὑγειεινῆς Mantegazza, εἰς τὰ λυμφατικὰ παιδία.»

X. ΚΑΡΜΙΤΣΗΣ

ΕΚΡΗΣ ΗΦΑΙΣΤΕΙΟΥ

Ἐὰν εἶναι ἐναντίον τῆς ὑγιείας τὸ διάγειν τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου εἰς τοὺς σκοτεινοὺς τόπους, τὸ ζῆν συνήθως ὑπὸ σκιᾶς, ἐντεῦθεν δὲν ἔπειται βεβαίως ὅτι πρέπει νὰ ἔκτιθεται τις εἰς τὸν ήλιον καὶ πάντη ἀπροφυλάκτως, διότι αἱ ἀκτῖνες τοῦ ήλιου, λίαν καυστικαί, δύνανται νὰ ἐπιφέρωσιν ἀπροόπτους οὐχὶ σπανίως δὲ καὶ βαρείας νόσους. Ἀμεσος τῆς κεφαλῆς προσηλιασμὸς ἐπ' ὀλίγας ὥρας, ὀλίγας μόνον στιγμάς, ἤρκεσεν ἐνίστε ὅπως ἐπιφέρῃ κεφαλαλγίαν, ἐρύθημα, ἐρυσίπελας, ἀποπλέξιαν, ἐγκεφαλικὸν πυεστόν, παραφροσύγην. Εἰς 1888 ἦ

σύνην. Εἰς 1266 ἀτομα, ἐκτεθειμένα ὑπὸ ἄλιον καυστικόν, ὁ Esquirol ὑπελόγισε 12 περιπτώσεις παραφροσύνης. 'Ο Martinet παρετήρησε τοῦτο 2^ο ἐπὶ τοῖς 0^ο. 'Εν 'Αλγερίᾳ, ἐν τῇ Νοτίᾳ Αμερικῆ βλέπομεν στρατιώτας πίπτοντας ὡς κε- Νέα μεγάλη ἔκρηξις καὶ σεισμὸς ἐγένοντο ἐκ νέου τὴν 11^{ην} Φεβρουαρίου, ὅτε ὁ πιθανὸν τοῦ λι- μένος ὑψώθη ἐκ νέου 50 ὄργυιας ὑψηλότερον, ἀφεις μόνον μίαν πολὺ στενὴν εἰσόδον, τρεῖς δὲ βοάχοι ἐπεφάνησαν, κατὰ τὴν δυτικὴν ἀκραν, βάθους 11

ραυνοπλήκτους ὑπὸ τὸ καῦμα τοῦ ἡλίου. Τὸ αὐτὸ παρετηρήθη εἰς Τούρκους στρατιώτας ἐν Ἱερέμῃ ἔ νεκα ὑπερβολικοῦ ὀσαύτως καύσωνος. Ἀνάγκη ἅρα νὰ ἀποφεύγωμεν μετὰ φρονήσεως τὸν προσηλισ μὸν καὶ λαμβάνωμεν τὴν προσφύλαξιν, κατὰ τὸ δυνα τόν, ὅπως στρέψωμεν τὸ μέτωπον εἰς τὸν ἡλιον, ἐν ἥ περιπτώσει δὲν φέρομεν ἀλεξῆλιον, ἢ καλύπτραν ἵκα νὴν νὰ περιλάβῃ καὶ προστείη τὸν τράχηλον ὥμῶν κατὰ τοῦ ἡλίου. Διότι παρετηρήθη, ὅτι οἱ προσβλη θέντες ὑπὸ παραφροσύνης, ἐγκεφαλικοῦ πυρετοῦ καὶ τῶν τοιούτων μετὰ προσηλισμόν, πάντοτε ἔπα θον διότι παρουσίασαν τὸν τράχηλον εἰς τὸν ἡλιον. Ἐν Ἰδίαις, ὅπου ὁ καύσων τοῦ ἡλίου εἶναι ὑπερ βολικός, οἱ σχόντες τὴν ἀφροσύνην νὰ στρέψωσι πρὸς τὸ ἀστρον τοῦτο τὴν ῥάξιν, ἐπιμωρήθησαν ἐνίστε δι' αἰρνιδίου θυνάτου.

Ἡ δὲ δίαιτα, τὴν δποίαν πρέπει νάχολον θήσωμεν κατὰ τὰ κυνικὰ καύματα, ἅτινα ἀποθεάινουσιν ἡ πηγὴ πολυαριθμών νοσημάτων, πρέπει νὰ εἶναι ἡγρία καὶ ὅχι ἐρεθιστική πρέπει ίδιως νάποτε πάνωμεθα τῶν καταχρήσεων περὶ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν δπωρῶν κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον, καθ' ὃσον αὗται ἔκπιθενται ἄωροι εἰς πώλησιν, διότι εἶναι λίαν δύσπεπτοι. Καθόλου εἰπεῖν κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους εἶναι εὔκολον νὰ ἔχωμεν δυσπεψίας βαρείας, αἵτινες παρουσιάζουσι τὰ φαινόμενα τῆς χολέρας καὶ τοῦ δηλητηριασμοῦ. Προφυλάξεις τινὲς ἄρα δὲν θὰ ἔσαν ἀνωρελεῖς· οὕτω μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς διαρροίας φρόνιμον εἶναι νὰ ἐπίσχωμεν ταύτην ἀμέσως διὰ διαιτῆς ή δι' ὀλίγων σταγόνων λαυδάρου εἰς ἔγχυμα ἐξ ἀποστάγματος ἡδύσορου (μέντας) ή χυμαὶ μήλου, διότι οἱ καύσωνες παρατεινόμενοι ἔξασθενοῦσι τὸν δργανισμόν, καὶ ἡ ἑάκολούθησις τῆς διαρροίας ἐδύνατο νάναπτύξῃ νοσήματα βαρέα καὶ δυσίστατα.

[ἐλευθέρα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ μετάφρασις]

δργυιῶν. Δέν υπάρχει δὲ τώρα εἰμὴ ὑδωρ βάθους
13 μόνον ποδῶν ἔκει, ὅπου πρότερον υπῆρχεν υπέρ
τας 5 1(2 δργυίας, ἀκριβῶς ἀπέναντι τῆς εἰσόδου
τοῦ λιανέος.

“Η πλήμαρια τοῦ ὄδατος, ἀμπωτικὲς ὕψους 50 πε-
σίου ποδῶν, παρέσυρε τὸ δυτικὸν ἄκρον καὶ κατέ-
στρεψεν ὅλας τὰς φυτείας τῶν Ἰθαγενῶν. Ἀπαντες
ἱκάτοικοι κατέψυγον εἴς τὰ ὑψη τῶν ὁρέων, εὐτυ-
χῶς δὲ οὐδεὶς ἀπωλέσθη. Ἐν πλοϊον παρεσύρθη ὑπὸ
τῶν αἰγαίων, μέχρι τοῦ μέσου τῶν δένδρων, ἀλλ᾽ ἡ
παλιέροις ἐπανέφερεν αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, ἀπο-
εσθεισῶν μόνον τῶν ἀγκυρῶν καὶ δύο λέμβων του.
Τὸ ὄδωρο ἦτο τεταραγμένον μέχρις ἀποστάσεως δύω
αιγαίων περίπου ἀπὸ τῆς εἰσόδου τοῦ λιμένος, ὑ-
ποθέτουσι δὲ ὅτι ἐκ τοῦ σχηματισμοῦ νέου πυθμέ-
ος παρήκαθη τὸ φριξόμενον τοῦτο.

Πρὸ τῆς ἐκρήξεως οἱ ἄνθρωποι ἔπνεον ἰσχυροὶ καὶ
ὑμετάβλητοι. Τὸ δόρος ἐόποιού εὑρίσκεται τὸ ἀρ-
γαῖον ἡφαίστειον, ἦτο ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ· ἥκουντο
πάνκαρφοι κρότοι, τὸ δὲ βουνὸν ἐξηκόντιζεν εἰς τὸν
έρχοντα λίθους ὑπερμεγέθεις.

Μεταξὺ τῶν δύο μεγάλων δονήσεων τοῦ σεισμοῦ γένοντο πολλοὶ ἄλλοι ἡττον ἰσχυροί. Πρὸς δυσμάς γῇ ἐσχίσθη καὶ ἐπαισθητὰς ἔχαμηλάθη.

Τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῶν γαιῶν ἐστιν ὁ πόλη τῶν
υμάτων, ἐκατέρωθεν δὲ αἱ φυτεῖαι κατεστράφη-
αν, ἀλλ' οἱ θιαγενεῖς φαίνονται οὐχὶ πολὺ ταρα-
θέντες. "Αυταὶ τῶν ὄδατων ἀποσυρθέντων, ἤρξαντο
εἰ νέου τὴν καλλιέργειαν. Τὰ μεγάλα δένδρα διέ-
ειναν ἀβλαβῆ.

‘Ο λιμὴν οὕτως ἐστενώθη καὶ ἐσμικρύνθη, ὅστε μοιβάλλεται. Άν μεγάλα πλοῖα θά δύνανται νὰ σέρχωνται εἰς αὐτόν. Οἱ ἵψης ἐρόισθησαν ἔξω, αράλυτοι, οὐδὲ ήδύναντο πλέον νὰ νήγωνται, με-
άλη δὲ αὐτῶν ποσότης εὑρέθη ἐν τῇ ξηρᾷ, παρὰ
ἢ παραλίαν. A...

Ι ΚΛΕΙΝΤΑΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙΣ

‘Ως οἱ ἄγαθοὶ τῶν ἀνθρώπων πάσης περιστάσεως
οὐδέτονται, δύποι φανῶσιν ὡφέλιμοι εἰς τοὺς δύοις οὓς
ων, οὕτω καὶ οἱ κακοὶ οὐδὲνδε ἀμελοῦσιν, δύποι ὡ-
ληπτικῶν επιτήδειον κατεβάσται ἀλλων. Ή ίδοντες
ῶν συλληφθεῖσιν τὸν οὐδέτοντα τοιχόν τοιχού ιδίως,
καὶ αὐτὸριν εἰς τούτην γένεταις καὶ λωποδύτας,
οὐχὶ δὲ ὀλίγα κακουργήματα συνέβησαν ἐν ἀδοιπο-
ύσαις ἀμαξοστοιχίαις, πολλάκις δέ, δταν οἱ κα-
κοῦργοι δὲν ἥδυναντο νὰ κλέψωσιν ἀσφαλῶς, καὶ ἐφό-

υον τοὺς κλεπτομένους. Γνωστὸν εἶναι δτι εἰς ἄνθρωπον ἔξηστημένον δὲν εἶναι δύσκολον νὰ πηδήσῃ τῆς ἀμάξης, καθ' ὃν χρόνον ἡ ἀμαξοστοιχία φέρεται δρομαία, θὰ ἔτυχε δὲ οἱ ἡμέτεροι ἀναγνῶσται, ταξιδεύοντες διὰ τοῦ μικροσκοπικοῦ ἥμῶν σιδηρόδρομου, νὰ εἴδον πολλάκις ἀγυιώπαιδας, πηδῶντας μετ' ἀφοβίας εἰς τὴν γῆν ἀντὶ δέκα ή εἴκοσι λεπτῶν, ἀτινα λαμβάνουσι παρὰ τῶν ἐπιβατῶν.

Εὕτυχος, ἔνεκα τῶν λαμβάνομένων μέτρων ὑπὸ διευθύνσεων τῶν σιδηροδρομικῶν ἔταιριῶν, τὰ οιούτου εἰδούς δυστυχήματα προελήφθησαν, πολλάκις δὲ τὴν νύκτα οἱ ἐπιβάται εύρωπαϊκῶν σιδηρόδρομων βλέπουσι κεφαλὴν καὶ δύο δόφθαλμούς εἰσώντας εἰς τὴν ἀμάξην μετὰ προσοχῆς. Εἶναι δοτάλληλος, ὅστις ἔκτελει τὴν περιπολίαν του, μεαθαίνων ἀπὸ ἀμάξης εἰς ἀμαξῖν, διὰ τῶν ἐπὶ ἀστηρίς ἔξ αὐτῶν προσηρμοσμένων ξύλων.

Καὶ ὅμως ἵδον τί ἀφηγεῖται ἄγγελική τις ἐφημε-
σ περὶ τοιούτου εἰδόυς κλοπῆς, συμβάστης ἐν Ἀ-
στικῇ.

«Αἱ κλοπαὶ ἐν ταῖς ἀμάξιστοιχίαις ἀποβαίνουσι σχεδὸν ἐπίσης κοιναί, ὡς αἱ παλαιότεραι εἰς τῶν δημοσίων ὁδῶν, εἰς τινα μέρη τῶν Ἡγωνέων Πολιτειῶν, ὃ δὲ κίνδυνος τοιούτου δυσαστοῦ συμβάντος προσθέτει μίαν εἴτι συγκίνησιν εἰς ἄλλας, ἢς οὐσταταὶ δὲ δόοιπορῶν διὰ σιδηρούμου.

Τοιαύτη κλοπή ἐγένετο τὴν 29ην Μαΐου ἐπὶ τῆς
χι μακρὰν τῆς Ἀλιμυρᾶς Λίμνης σιδηροδρομικῆς
ρωμαϊκῆς, ἐν Οὐτάχῃ. Τέσσαρες προσωπιδοφόροι εἰ-
λύχθησαν εἴς τινα τῶν ἀμαξῶν, ἐν αἷς ὑπάρχουσι
τίναι, ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμὴν ἡ ἀμαξοστοιχία
τοιμάζετο νάφηση τὸν σταθμὸν καὶ ἀμέσως ἦρ-
κυντο νὰ ἔλαφρύνωσι τοὺς ὁδοιπόρους ἀπὸ τὰ βάρη,
τινα ἔφερον. Παρ' ἐνὸς ἔλαθον ἐν δώρολόγιον καὶ
100 δολλάρια, παρὰ δὲ τοῦ ὑπαλλήλου δωσεύτως
δώρολόγιον καὶ 35 δολλάρια.

Τὴν στιγμὴν ταύτην εἰς τῶν ἐπιθετῶν ἔσυρε
σχοινίον τοῦ καθόδωνος τοῦ κινδύνου, οἱ δὲ κλέ-
ται φοβηθέντες ἐπήδησαν εἰς τὴν γῆν. Ἀλλὰ ποὶν
φύγωσιν ἐπυροβόλησαν ἐναντίον ἐνὸς τῶν ἐπιθε-
τῶν διὰ πιστολίου, οὗτινος ἡ σφαῖρα τοῦ ἥντοιξε
ἡ κεφαλὴν, καὶ πολλάκις κατὰ τῆς ἀμάξης, ἀλλ'
τυγῶς οὐδεὶς ἔπαθεν.

"Όλη ἡ σκηνὴ δὲν διήρκεσε παοὰ τρία
ἡμέραν λεπτά, οἱ δὲ κακοποιοὶ ἔξηφανίσθησαν,
οἱ δὲ σταματήσῃ ἡ ἀμάξοστοιγία. Ἀλλ᾽ ἐπειδὴ
ἔδαφος ἦτο μαλακὸν ἐκ τῆς Βροχῆς, ἢ-
νηνήθησαν τὴν ἐπιοῦσαν, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, νάκο-
υθήσωσι τὰ ἵχυν τῶν. Προσενεγκθείσης δὲ ἀμοι-
βίσ 1,000 δολλαρίων ὑπὸ τῆς ἑταιρίας διὰ τὴν
λληψιν ἔκάστου τῶν ἐνόχων, πληθυσ ἀρκετὰ
γα, ἀνδρῶν ὥπλισμένων, ἀπῆλθε πρὸς ἀναζήτησίν
ου, καὶ τοὺς κατεδίωξε μέχρι τῆς 1ης Ἰουνίου.
Περὶ τὸ ἐσπέρας κατῳθώσαν νὰ τοὺς φύάσωσιν

εἰς ἀπόστασιν 45 μιλίων περίπου ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ τοῦ Saint-Mary. Οἱ κακοῦργοι ὅλιγον ἀντέστησαν, μὴ ἔχοντες ἄλλη δύναμις ἢ ρενόλθερ, ἐνῷ οἱ ἀντίπαλοί των ἤσαν ὥπλισμένοι διὰ καρδινῶν, αἵτινες ἔβαλλον μακράν.

Τρία μόνον πυροβολήματα ἀντηλλάγησαν, διότι ὁ εἰς τῶν κακοποιῶν, τρομάζας ἐκ τῶν ἀπειλῶν, ὠμολόγησε τὴν πρᾶξιν καὶ ὠδήγησε τοὺς διώκτας εἰς τὸ μέρος, ὅπου εἶχον κατατεθῆ ἡ ὁρολόγια καὶ τὰ χρήματα.

Ἐπειτα, ἔστετασθεὶς ὑπὸ τῶν ἀρχῶν, ἀνεγνωρίσθη ὡς ἐλθὼν ἐκ Κυπέννης μεθ' ἐνὸς τῶν συντρόφων τούς, καὶ διὰ τούτων ἀλλοί ἦλθον ἐκ Κανσάς, ὅπου πολλάκις διέπραξαν διαφόρους κλοπάς.»

A...

ΤΟΙΣ ΗΟΛΙΤΙΚΟΙΣ

Εἶναι τωάντι ἀξιοπερίεργον—λέγει εἰς τῶν ἀθανάτων διδασκάλων τῆς ἀρχαιότητος, ὁ Σωκράτης—ὅτι οἱ μὲν θέλοντες νὰ μάθωσι τὸ παῖςειν κιθάραν ἢ τὸ ἀυλόν, ἢ τὸ ἱππεύειν, προσπαθοῦσι νὰ γυμνασθῶσιν εἰς τοῦτο δέσον τὸ δυνατόν, καὶ δχι μόνοι, ἀλλὰ πλησίον τῶν νομίζουμένων ἀρίστων εἰς τὸ εἶδός των, πάντα ποιοῦντες καὶ πάντα ὑπομένοντες, ἐπειδὴ φρονοῦσιν ὅτι δὲν δύνανται ἀλλως νὰ εὐδοκιμήσωσι· τινὲς δὲ τῶν θελόντων νὰ λέγωσι καὶ πράττωσι τὰ πολιτικὰ ἀξίως νομίζουσιν ὅτι ἀνευ παρασκευῆς καὶ ἐπιμελείας αὐτόματοι θὰ ἀναδειχθῶσιν ἔξαριντος ἵκανοι εἰς τὴν πρᾶξιν αὐτῶν, καὶ ἐνῷ τὰ πολιτικὰ εἶναι δυσκατεργαστότερα. Βλέπομεν τωάντι πολλοὺς μὲν τοὺς ἀσχολουμένους εἰς αὐτά, ὀλίγους δρμας τοὺς ἵκανους νὰ τὰ πράττωσι. Φανερὸν λοιπὸν ὅτι ἔχουσι χρέαν πλειονος καὶ ἴσχυροτέρας ἐπιμελείας οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς ταῦτα μᾶλλον ἢ εἰς ἔκειτα.

ΚΑΡΔΙΑ

Οἱ ὄφις εἶναι σύμβολον σοφίας καὶ φρονήσεως· ὁ δὲ ὄφις ἢ γρονιμώτατος πάγτων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· Ἀλλὰ δὲν φθάνει τοῦτο μόνον· χρειάζεται καὶ ἡ περιστέρα, σύμβολον τοῦ ἀδόλου πόθου, τῆς ἀγνῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἔρωτος τοῦ θείου. Δὲν ἀρκεῖ μόνη ἡ σοφία, δὲν ἀρκοῦσι τὰ βιβλία, αἱ γνώσεις, αἱ γλώσσαι· ἀπαιτεῖται καὶ ἡ δύναμις ἐκείνη, ὅποι ἐνωμένον κρατεῖ ἀνθος μὲν ἀνθος, ἀσέρα μὲν ἀσέρα καὶ καρδίαν μὲ καρδίαν. Διὰ τοῦτο δὲ οὐρανοθάμων, ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, εἴπεν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἥχων ἢ κύμβαλον ἀλλαζόν. Οἱ Πυκύλοι δὲν διέψευσε τὸν Πλάτωνα. Καὶ ἔκεινος ἔλεγεν, ὅτι ἡ σοφία χωρὶς τὰς ἀγάπας διαθέσεις εἶναι πανουργία.

Οἱ ἀνθρώποι δὲν εἶναι μόνον μυελός, ἀλλ' εἶναι καὶ καρδία. Οἱ μυελός εἶναι τὸ δοχεῖον τῶν γνώσεων, ἡ ἀφετηρία τῶν ἰδεῶν. Η καρδία εἶναι ἡ δε-

ξαμενὴ τοῦ αἷματος, τῶν παθῶν καὶ τῶν αἰσθημάτων· εἶναι τὸ ἔργαστήριον καὶ τὸ δρμητήριον τῶν πράξεων. Εἰς τῆς διανοίας τὰ ὑψη βασιλεύει ὁ φωστὴρ τῆς ὑπάρξεως μας, ἡ ἰδέα· εἰς τῆς καρδίας τὰ βαθὺ ἡγεμονεύει ἡ διευθύντρια τῆς ζωῆς μας, ἡ θέλησις.

Π. ΒΕΡΓΩΤΗΣ

ΗΟΙΚΙΑ

Ο τύραννος Ἱέρων, κακολογούμενος ὑπὸ τινος διὰ τὴν δυσωδίαν τοῦ στόματος, κατηγόρει τὴν γυναικαν αὐτοῦ, διότι ποτὲ δὲν εἶχεν εἰπῆ τι αὐτῷ περὶ τούτου. Ή δὲ γυνὴ εἶπεν «ένόμιζον ὅτι οὕτω πάντες οἱ ἄνδρες δέουσι.» *

Διονύσιος ὁ πρεσβύτερος, ἐπειδὴ οἱ δημητροῦντες ἐκληροῦντο κατὰ γράμμα, ώς ἔλαχε τὸ Μ. πρὸς τὸν εἰπόντα «Μ-ωρολογεῖς, Διονύσιε,» εἶπε «Μ-ωραρχήσω μὲν οὖν». Καὶ δημητρός εὐθὺς ἡρέθη στρατηγὸς ὑπὸ τῶν Συρακοσίων. *

Οτε δὲ Ἀγαθοκλῆς ἐποιέρκει πόλιν τινά, τινὲς τῶν ἀπὸ τοῦ τείχους ὑδρίζον αὐτὸν λέγοντες «Ὥ κεραμεῦ, πόθεν θάποδωσῃς τὸν μισθὸν εἰς τοὺς στρατιώτας;» ὁ δὲ πρᾶξος καὶ μειδιῶν εἶπε—«Ἄκα τάσιαν λάβω.» Άφοῦ δὲ ἐκυρίευσεν αὐτήν, ἐπώλει τοὺς αἰγμαλώτους λέγων «έάν μὲ λοιδορήστη πάλιν, δ λόγος μου θὰ εἶναι πρὸς τοὺς κυρίους σας.» *

Διονύσιος ὁ νεώτερος ἔλεγεν ὅτι τρέφει πολλοὺς σοφιστάς, δχι θαυμάζων αὐτούς, ἀλλὰ δι' αὐτῶν θέλων νὰ τὰ πράττωσι. Φανερὸν λοιπὸν ὅτι ἔχουσι χρέαν πλειονος καὶ ἴσχυροτέρας ἐπιμελείας οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς ταῦτα μᾶλλον ἢ εἰς ἔκειτα.

K. X.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ISOCRATE, avvertimenti morali à Domenico, tradotti in Italiano da Podalirio Petrini, prof. di lingua Greca nel liceo di Jesi. Lucca, Tipografia Benedini, 1876. Prezzo cent. 50.

Μετὰ πολλῆς τῆς εὐαρεστήσεως βλέπομεν τὴν ἐπίδοσιν τῶν λογίων Ἰταλῶν εἰς τὴν ἔκμαθησιν καὶ σπουδὴν τῆς ἐλληνικῆς, ἀρχαίας καὶ νεωτέρας. Οὐκ δὲ διάρχουσι μεταξὺ αὐτῶν, γράφοντες τὴν νεωτέραν ἐλληνικὴν ὡς Ἐλληνες, συγχρότατα δὲ βλέπουμεν μεταφράσεις αὐτῶν εἰς τὴν Ἰταλικήν. Πρό τινος χρόνου ἐδημοσιεύθη σπουδαῖον Ἰταλοελληνικὸν λεξικὸν τῷ καθηγητῷ κ. Sanesi, ἐσχάτως δὲ μετάφρασις Τῆς πρὸς Ἀγαθοκλον Παραιέσεως τοῦ Ἰσοκράτους ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Ποδαλιρίου Πετρίνη, προτάξιγτος αὐτῆς σύντομον Βιογραφίαν τοῦ μεγάλου τῆς ἀρχαιότητος ἀντορφέ. Ο αὐτὸς καθηγητής ἐδημοσίευσε καὶ μετάφρασιν τοῦ πρώτου βιβλίου τῶν Ἀπομνημονικῶν τοῦ Εενοφῶντος, προσεχῶς δὲ θὰ διδωμεν τὸ δεύτερον βιβλίον αὐτῶν ὡς καὶ μετάφρασιν τῆς Ἀπολογίας τοῦ Σωκράτους.

Ο ΚΟΜΗΣ ΙΒΑΝΟΦΣΚΗΣ

ΔΙΗΓΗΜΑ
Συνέχεια τοῦ σ. 23.

Νεανίς, συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ πατρός της, ἐνὸς τῶν μεγαλειτέρων ἐν Ρωμανίᾳ ἀποκατεστημένων· Ελλήνων κτηματικῶν, ὃν ὁ ἡγεμών ἔτιμα διὰ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ εὔνοίας.

Ἐν τοῖς παριστρόις ἡγεμονείαις, ἐνθα τὰ ἥθη εἰσὶ τοσούτῳ ἀνεμένα καὶ ἡ ἥθικη παραλυσία ἐπιπολάζει μᾶλλον ἢ ἀλλαχοῦ, ἡτο ἐπόμενον ὅτι ἡ ἐλληνικὴ ἐκείνη καλλονὴ θὰ ἐπέσυρε τὸν θαυμασμὸν ἀπάντων καὶ ἀπασῶν, μάλιστα δὲ τῶν τῆς ὑψηλοτέρας περιωπῆς κυριῶν.

Τὸ δωρίον πανταχοῦ ζηλεύεται καὶ φθονεῖται, ἀλλ' ἐνταῦθα ἡ ζηλοτυπία καὶ δ φθόνος ἡτο ἐπόμενον νὰ ὑπάρχῃ εἰς ὑπατον βαθμόν.

Μετ' ὀλίγον εἰσῆλθε καὶ ὁ ἡγεμών, μόλις πρὸ διάρητον περατωσας τὴν μετὰ τοῦ κόμητος συνομιλίαν, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ ζένου του.

Τότε ἀπαντεῖ, ἡ μᾶλλον ἀπασι κατράφησαν, δηπως εἶδωσι τὸν συνοδεύοντα τὸν ἡγεμόνα θαυμάσιον.

Ο κόμης ἡτο πρότυπον βορείας καλλονῆς.

Ο ἐπὶ τῶν προσώπων ἀπάντων ζωγραφηθεὶς θαυμασμὸς καὶ διαδραμών τὴν αἴθουσαν φίλυρος ἐνεπούησαν ἐντύπωσιν καὶ αὐτῷ τῷ ἡγεμόνι, ὃστε καὶ οὗτος δὲν ἡδυνάθη νὰ μὴ φιλορίσῃ εἰς τὸ οὖς τοῦ Ρώσου μειδιῶν.

Κύριες κόμη, τὴν ἐσπέραν ταῦτην σᾶς ὑπόσχομαι πολλὰς κατακτήσεις...

Γινώσκων δὲ ὅτι καὶ διαρκεῖ τῆς ἡγεμονίδος, τῆς ὑψηλοτάτης συζύγου του,—ἀς τὴν καλέσωμεν οὕτω—δὲν ἡτο τόσῳ ἀξίος πίστεως, τὴν ἀνεζήτησε διὰ τοῦ βλέμματος, ἵνα παρατηρήσῃ ἀς εἰς αὐτήν ἐπενήργησεν ἡ ὥραιότης τοῦ συνοδεύοντος αὐτὸν· Ρώσου εὐγενοῦς. Εἶδεν αὐτήν ἐργομένην πρὸς αὐτούς, ἀλλὰ καὶ ὑπομειδιώσαν συγγρόνως πρὸς τινα κομψὸν ὑπολογαγὸν τοῦ ἱππικοῦ, διαγγελέα τῆς Αὐτοῦ Ὅψηλότητος.

Ο κόμης, καὶ χωρὶς τῆς ὑποσχέσεως τοῦ ἡγεμόνος, ἐγίνωσκε τὴν ἀξίαν του. Άφοῦ δὲ δικούζας παρουσίασεν αὐτὸν εἰς τοὺς πλείστους τῶν παρευρισκομένων, ἀπεσύρθη εἰς τι μέρος, διότι περιέφερεν, ως ἐμπειρότατος στρατηγὸς ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης, τὸ βλέμμα, δπερ συνήντησε τὸ τῆς ἥρητης.

— Όραιοτάτη! ἐψιθύρισε.
Καὶ ἔστοιλεν ἀλλαγὴν τοῦ δοθικού.

Εἶπονεν δὲ τοῦ κομῆτος τὸ δοθικόν τοῦ θεού.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΙ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Οἱ δρθικοὶ τοῦ, καίπερ ὥραῖοι, δὲν εἶχον τὸ διαφανὲς ἐκεῖνο τοῦ γλαυκοῦ, ἀλλ' ἤσαν ὄμοιοι

πρὸς τὸ γλαυκὸν τῆς θαλάσσης, ὅπερ δὲν ἀφίνει νὰ μαντεύσῃς τὸ βάθος αὐτῆς.

Τοσακίς δὲ τὸν παρετήρει τις μετὰ προσοχῆς,

καθ' ὃν χρόνον οὗτος ἐλημόνει, οὔτως εἰπεῖν, τὸν ἔαυτόν του, ἡτο ἀδύνατον νὰ μὴ καταληφθῇ ὑπὸ ὁργασμούς, γὰρ αἰσθανθῆδι, τιεῖς τὴν θέαν δηλητηριώδους ἐρπετοῦ.

Ἐξηκόντιζον, ἐπιτραπήτω ἡμῖν ἡ ἔκφρασις, φλόγας καπίας καὶ ἐκδιαιτήσεως.

Το νεανίς, ἰδοῦσα τὸ βλέμμα ἐκεῖνο καὶ τὸ ἐπὶ τῶν χειλέων τοῦ κόμητος διαγραφὲν ἐλαφρὸν μειδιώματα εὐαρεστήσεως, ἐνότης τὸν προσθοὴν καὶ, κύψασα τὴν κεφαλήν, ἔμεινεν ἐπὶ τινα λεπτὰ ἀκίνητος, ὡς μαγγυτισθεῖσαν ὑπὸ τινος τῶν δρεων, ἐκείνων, οἵτινες, ἀν πρεπήτας, ἔπι τινα λεπτὰ ἀκίνητος, ὡς μαγγυτισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ μαγγυτίζειν τὰ πτηνά, ἄτινα, χάνοντα τὰς αἰσθήσεις ὑπὸ τὸ δέξιον ἐκείνων βλέμμα, καταπίπτουσιν ἀπὸ τῶν δένδρων, γινόμενα βορὰ τῶν δρεων.

Τοῦτο ἐγένετο αἰτίᾳ νὰ φιλορίσῃ καὶ πάλιν ὁ κόμης:

— Ω! μοι φαίνεται, ὅτι δυσκόλως τὸ πτηνὸν τοῦτο θὰ συλληφθῇ εἰς τὴν παγίδα... Πόσον εἰπεῖται συνεσταλμένη καὶ δειλή!... Κακῶς λοιπὸν μοι παρέστησαν τὰς ἐνταῦθα γυναικας. Εἶναι περισσότερον τίμιαι, ἡ δσφ τὰς ἐνόμιζον... Άλλ' ἀς ἰδωμεν...

Παρεκάλεσεν αὐτήν, δηπως δεχθῆ νὰ γορεύσῃ μετὰ αὐτοῦ τὸν ἐπόμενον χορόν. Η νεανίς ἐδέχθη μετὰ προθυμίας προσποιητῆς, μηθ' θέλουσα νὰ φανῇ ἀπολιτιστος, ἀφοῦ οὐδένα εἶχε λόγον νάρηθη, πλὴν τῆς πρώτης ἐντυπώσεως, ἀναντικόρητως οὐχὶ λίαν κολακευτικῆς διὰ τὸν κόμητα, ἀλλὰ μὴ δυναμένης νὰ δικαιολογήσῃ ἀργησιν.

— Εκάμαμεν τὸ πρῶτον βῆμα, εἴπε καθ' ἔκποτε τὸν κόμην μετὰ τὸ τέλος τοῦ χοροῦ.

Ημέρας τινὰς μετὰ ταῦτα κατώρθωσε διά τινος τῶν φίλων του νὰ εἰσαγθῇ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πλουσίου Ἐλληνος, ἔνθα ἡλπίζειν ὅτι θὰ τὸν ὑπεδέχοντο, ἡ, διὰ νὰ εἰπωμεν τὴ

των ὑπῆρχεν, ὅτι ἤρξαντο ὑποδεχόμενοι αὐτὸν μετά τινος ψυχρότητος. 'Ο κόμης ἐφούστεν.

— Οὐδέν φρούριον, ἔλεγε καθ' ἔαυτόν, μεταχειρίζόμενος τὴν στρατιωτικὴν ταύτην ἔκφραστιν, προσεβλήθη ὑπ' ἔμοι, γωρὶς νὰ παραδοθῇ ἀλλ' ἐδὼ εὑρίσκω γενναιοτάτην ἀντίστασιν... Ἐχουσι δίκαιον οἱ λέγοντες, ὅτι οἱ Ἑλληνες ἐν ἀμύνῃ εἰναι ἀκαταμάχητοι. 'Αλλ' ἐμπρόσ! ἐμπρόσ! ἀς μὴ ἀπαυδώμεν τόσῳ ταχέως!... Chi dura vince, λέγουσιν οἱ γενναιοὶ Ἰταλοί... Πλὴν, διάβολε, ἔξηκολούθησε, καταληφθεὶς ἀνεπαισθίτως ὑπὸ σκέψεώς τινος, αἰσθάνομαι κάτι ἐν τῇ καρδίᾳ μου, τὸ δόπιον μέχρι τοῦδε δὲν ἥσθανθην... Πολὺ ἀστεῖον θὰ ἔτο, ἀν τὴν ἡγάπων μὲ τὰ σωστά μου... 'Αλλά, μὰ τὸν Ἐρωτα, δὲν θὰ ἔτο ἄρα γε καλὸν νὰ τὴν ζητήσω διὰ σύζυγον;... Εἶναι τόσον ὁραῖον τὸ διαβολάκι! Σύζυγον, αἴ; καλά! 'Αλλὰ τότε τι κάμνεις μὲ τοὺς ἐν Πετρουπόλει; Εἶναι ίκανον νὰ μὲ λιθοβολήσουν. 'Εγὼ ἀνήρ εὐγενῆς νὰ νυμφευθῶ τὴν θυγατέρα ἐμπόρου, κτηματίου τυχαίου! ἀδύνατον! Πλὴν δὲ τούτου τί γίνεται ἡ ὑπόληψίς μου; 'Αγθρωπος, γνωρίζων τὸν κόσμον, νῶς ἔγώ, νὰ περιπλεχθῶ εἰς τὰ δίκτυα γυναικός, ὡραίας τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλὰ πάντοτε γυναικός, νῶς δὲ τελευταῖος τῶν βλακῶν!... 'Α! θὰ καγγάσουν μαζῆ μου ὅσοι μέχρι τοῦδε μὲ ἔθαμψαν. Νὰ περιπέσῃ τις εἰς τὸ λᾶθος τοῦτο, ναΐ, ἀλλ' ἀφοῦ πρῶτον χαρῇ τὴν νεότητά του, ἀπολαύσῃ πάντων τῶν ἀγαθῶν, ζήσῃ ἐπὶ τέλους, καὶ νὰ περιπέσῃ πάντοτε μὲ ὡφελεῖας. Νὰ κύψῃς τὸν αὐχένα εἰς τὸν ζυγὸν γυναικός, φίλτατε κόμη, μάλιστα, πλὴν νὰ κερδήσῃς καὶ κάτι ἀντὶ τῆς θυσίας σου αὐτῆς. 'Αλλὰ περὶ τούτου οὐδὲ λόγος, οὐδὲ λόγος, ἀγαπητέ μου Ἰθανόφροκη, εἰς τὸ ἔξης!...

'Ἐν τούτοις πάντοτε ἔρριπτε λέξεις τινὰς ἐνώπιον τῆς νεάνιδος, ἥτις ὅμως πάντοτε ἔστρεφε τὸν λόγον πρὸς ἄλλα ἀντικείμενα, παρασάγγας ὅλας ἀπέχοντα τῶν προθέσεων τοῦ κόμητος. Προσεπάθει, σχέδιον καθ' ἔκάστην, νὰ τὴν εὔρῃ μόνην, ὅπως τῇ διμιλήσῃ, ἀλλ' αὕτη πάντοτε εὑρίσκετο μετά τοῦ πατρός της ἦ, ἐν ἐλλείψει ἐκείνου, μετά τῆς θαλαμηπόλου, ἦν ἄμα τῇ ἐμφανίσει τοῦ κόμητος ἐκάλει χάριν ὑπηρεσίας δῆθεν.

Μεθ' ἡμέρας τινὰς ὅμως ὁ κόμης, λαβὼν διαταγὴν τῆς αὐλῆς, ἔξ ής εἶχεν ἀποσταλῆ, νὰ ἐπανακάμψῃ, ἀπῆλθε, καταλιπὼν τὰ ὡραῖα τῆς πολιορκίας σχέδια ἀποτυγχόντα.

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ δικυονῆς αὐτοῦ οἱ θηρεύοντες τὰ ὑπουργικὰ χαρτοφύλακια εὑρίσκουντο εἰς πυρετώδη ἀνησυχίαν. 'Απαντες, ἔχουσιντες κατὰ τὸ ἴδιον αὐτῶν συμφέρον τὴν ἀποστολὴν ταύτην τοῦ κόμητος, πληπίζον...

Μετά τινα χρόνον ἡγέρθη ἡ φοβερὰ καὶ λυσσώδης ἐκείνη καταδίωξις κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσ-

σης, ἐναντίον ὅλου τοῦ ἐν Ῥωμανίᾳ ἐλληνισμοῦ καὶ ἐγένετο ἡ δήμευσις τῶν ἐν αὐτῇ ἐλληνικῶν μοναστηριακῶν κτημάτων.

'Ιδού τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μακρᾶς ἰδιαιτέρας συνδικαλέξεως τοῦ ἡγεμόνος τῆς Ῥωμανίας μετὰ τοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσιῶν, ὅστις ὑπισχνεῖτο αὐτῷ διὰ τοῦ ἀπεσταλμένου του ἐκείνου νὰ παράσχῃ πᾶσαν συνδρομὴν τῇ Ῥωμανίᾳ, ἤρκει μόνον νὰ καταστραφῇ πᾶρα ἐλημνικό!

Καὶ ὅμης μέχρι χθὲς ὑπῆρχον, ὡς μοὶ ὡφελευ, ίσως δὲ καὶ ὑπάρχουσιν ἔτι παρ' ἡμῖν τινες, πλὴν ἀραιοὶ καὶ μετρούμενοι ἐν τοῖς δακτύλοις, τὰ πάντα ἐκ τῆς δυνάμεως ταύτης, τῆς δροθοδόξου καὶ ὄμοδόξου Ῥωσίας, προσδοκῶντες!

'Ολίγοι μόνον μῆνες παρῆλθον, καὶ δὲ ἡγεμών ἐκεῖνος, δὲ καταστροφεὺς καὶ ἀγριος τοῦ ἐλληνισμοῦ διωκτης ἐν ταῖς παραδουναϊκίαις ἡγεμονίαις, προσετέθη εἰς τὴν χορείαν τῶν πεπτωκυιῶν Μεγχλειοτήτων καὶ Τυψηλοτήτων.

Οὕτως ἡ Θεία Πρόνοια τιμωρεῖ τοὺς ἀδίκους!

Δ'

'Η αὐλὴ τῆς Πετρουπόλεως, ἰδοῦσα τὸ σχέδιον τῆς στεφθὲν ὑπὸ ἐντελοῦς ἐπιτυχίας ἐν Ῥωμανίᾳ, ἐνόμισε καλὸν καὶ συμφέρον νὰ πέμψῃ τὸν αὐτὸν ἀνθρωπὸν καὶ εἰς Ἀδριανούπολιν, ἵνα ἐκεῖθεν, ὡς ἐκ κέντρου, ἐκτείνῃ τὰς ἐνεργείας του ἐφ' ὅλης τῆς Θράκης καὶ Μακεδονίας.

Γνωστῇ τοῖς πᾶσιν ἡ φοβερὰ πάλη, ἦν ἀνέλαβεν δὲ ἐλληνισμὸς εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα καθ' ὀλοκλήρου τοῦ ὅγκου τοῦ Πανσλαվισμοῦ. Θειερά δύσις ἀφ' ἐτέρου καὶ ἡ μεγίστη ἀδράνεια, μεθ' ἧς ὁ τε ἐλεύθερος καὶ δοῦλος ἐλληνισμὸς ἀπεδέχθη, ἐν ἀρχῇ ἰδίως, τὴν πάλην ταύτην.

[Οἱ πάντες παρέστημεν, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμεοῦν, μάρτυρες τῆς ἀδηράγου κατακτηκῆς ἐπιθυμίας τοῦ θηρίου, σπερ, τὸν δόλον καὶ τὴν ὑπόκρισιν πάντοτε φέρον ὡς προσωπίδα, ἡπειροῦς νὰ καταπίῃ τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος, εἰμὴν ἔσωζεν αὐτὸν ἡ ἀπληστία πονηροῦ διπλωμάτου, ἐμπεσόντος εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ παγίδα!]

Στήσωμεν αὐτῷ οἱ Ἑλληνες ἀνδριάντα!....]

Μετ' ὀλίγον ἰδού δὲ αὐτὸς ἀπόστολος τοῦ Πανσλαվισμοῦ, ὁ κόμης Ἰθανόφροκης, φθάνει εἰς Θράκην· ἀλλά, πρὶν ἀποκατασταθῇ ἐν Ἀδριανούπολει, ἀπεφάσισε νὰ σπουδάσῃ τοὺς κατοίκους τῶν ἐπὶ τοῦ Αἴμου χωρίων, ὃν τὰ πλεῖστα κατοικοῦνται ὑπὸ Βουλγάρων.

'Γπάρχει Τις ὅμως, ἐφορῶν τὰ πάντα, ὑπερασπίζων τοὺς ἀδίκους πάσχοντας, σώζων τοὺς πάτερας

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΛΙΓΝΟΥΛΑΚΟΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
(Εθνικό Λαογραφικό Μουσείο)
ΔΙΑΜΠΡΟΣ ΕΝΓΑΛΗΣ